

ZPRAVODAJ

Ročník 20

obce Poděšín

č. 4/2016

Novinky.

Úvod.

Vážení občané. Jak jsme slíbili, dohnali jsme termíny vydávání zpravodaje. Byly dokončeny stavby cesty k Samotínu, chodník ke kulturnímu domu a stanoviště pro popelnice na místě bývalé mlékařské boudy. Hasiči a myslivci uspořádali ples. Zima se rozjela a přinesla na dnešní poměry spoustu sněhu, ledu a mrazu. To způsobilo také množství problémů na silnici.

J. Dočekal

Co v tomto čísle najdete:

Novinky.....	1
Obecní úřad.....	2
Obec.....	2
Mateřská škola.....	3
Stavba cesty Na Kopec.....	4
Stavba stání na kontejnery.....	6
Stavba chodníku u kulturního domu. ...	7
Oslavenci.....	8
Události před 60 roky.	9
Sport.	10
Svatý Mikuláš.	12
Jak je v Iránu.	14
Domy v Poděšíně a jejich obyvatelé.	16
Historie.	17
Antonín Chvátal v Americe, 7. část. ...	18
Školní kronika – 23. část.....	19
Počasí.....	20

Nová plocha na kontejnery.

Tři králové 2017

Události.

- 14.11. Zahájeno pokládání travních roštů Na Kopec.
- 14.11. Zahájena stavba stanoviště pro popelnice.
- 26.11. Hasiči uspořádali ples se skupinou Profil.
- 23.11. Proběhl svoz nebezpečného odpadu. Dlažba u kulturního domu.
- 23.11. Zahájeno pokládání spodní vrstvy obalované drtě na cestě K Samotínu.
- 28.11. Za mírného mrazu dokončeno pokládání obalované drtě.
- 10.12. Proběhla valná hromada SDH.
- 31.12. Silvestrovský turnaj vyhrál Miroslav Vlček z Nížkova.
- 01.01. Narodil se Antonín Sláma, první dítě Kraje Vysočina v roce 2017
- 07.01. Proběhla Tříkrálová sbírka v naší farnosti.
- 07.01. Myslivci uspořádali ples se skupinou Maraton.

Z. Jaroš, J. Dočekal

Obecní úřad.

Usnesení zastupitelstva obce Poděšín, ze dne 18.11.2016–16.12.2016

122: Zastupitelstvo schválilo pokácení nebezpečných stromů u silnice III/35210 v k. ú Poděšín Krajskou správou a údržbou silnic Vysočiny z důvodu bezpečnosti silničního provozu.

123: Zastupitelstvo obce bere na vědomí žádost o opravu cesty před domy Koumarovi č.p.78 a Šorfovi č.p. 82.

124: Zastupitelstvo obce schválilo návrh rozpočtu SDH Poděšín na rok 2017.

125: Zastupitelstvo obce schválilo návrh rozpočtu MŠ Poděšín na rok 2017.

126: Zastupitelstvo obce schválilo rekultivaci p.č. 2621 a úpravu vpusti na p.č. 2607 z důvodu úpravy vzhledu pozemku a zabezpečení vstupu kanalizace.

127: Zastupitelstvo obce schválilo návrh rozpočtu obce Poděšín na rok 2017. Návrh byl zveřejněn na úřední desce od 18. 11. -2. 12. 2016.

128: Zastupitelstvo obce schválilo smlouvu o zprostředkování energií, s firmou SFORP s.r.o. se sídlem v Praze. S výše uvedenou firmou obec spolupracuje za účelem snižování a optimalizace nákladů vydávaných za nákup energií a služby s tím související. Úspora na energiích by měla činit cca 30.000Kč za rok.

129: Zastupitelstvo obce zamítlo žádost o poskytnutí slevy ve vodném. Důvodem zamítnutí je, že škoda vznikla na soukromém majetku a obec není povinna hradit takto vzniklé škody.

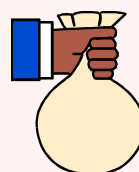
130: Zastupitelstvo obce bere na vědomí kolaudační souhlas. Obytný soubor 17 RD Poděšín – síť technické infrastruktury - STL plynovod a elektrické sítě včetně přípojek.

131: Zastupitelstvo obce schválilo bez výhrad účetní závěrku MŠ Poděšín za rok 2016.

132: Zastupitelstvo obce bylo seznámeno s výsledkem a bere na vědomí přezkoumání hospodaření obce Poděšín za rok 2016.

Stav financí k 30. 9. 2016:

- pokladna:	45.376,00 Kč
- bankovní účet 1:	582.431,63 Kč
- bankovní účet 2:	256.572,32 Kč
- bankovní účet 3:	2.002.203,17 Kč
Celkem:	2.906.583,12 Kč

J. Dočekal

Obec.

Lesní družstvo Polná.

Dne 14.11. 2016 se konala v Zámecké restauraci v Polné členská schůze Lesního družstva. Přítomno bylo všech 10 zástupců obcí. Jednalo se např. o hospodaření LD, plánech investic, výši nájemného, byly projednány majetkové a personální záležitosti, mzdy a odměny. Byl představen nový ředitel LD v Polné Ing. Petr Bednář. Celková ekonomická situace je dobrá, hospodářský výsledek za rok 2016 je kladný. Nájemné členským obcím za rok 2016 je ve stejné výši jako v roce 2015, tj. 4000 Kč na podíl.

Na závěr poděkoval předsedající všem zúčastněným za aktivní přístup.

J. Landová

Mateřská škola.

Vánoce ve zdraví...

Vánoce jsou svátky pohody a míru, ve kterých si připomínáme příchod Ježíška. Tyto svátky mají velkou přitažlivost právě pro svoji historii a tradici. Alespoň na chvíli se mění mezilidské vztahy, úcta a tolerance. Na chvíli se tak zastavíme a dopřejeme si příjemnou sváteční pohodu. Cítíme vůni cukroví, zdobíme stromeček, stavíme betlém, zpíváme koledy a rozbalujeme dárky. V dětských očích vidíme jiskřičky radosti. I u nás v mateřské škole se připravujeme na Vánoce. Připomíná je i první sníh. Celou školku jsme slavnostně vyzdobili a uklidili. Těšíme se...

Děkujeme všem dobrým lidem za přízeň a přejeme klidné, ničím nerušené Vánoce a do roku 2017 mnoho zdraví a životních úspěchů

MŠ Poděšín, H. Řičanová

Mikuláš

Divadlo

Besídka s rodiči

Stavba cesty Na Kopec.

Dne 22.9. 2016 byly zahájeny práce na stavbě cesty na „Kopec“. Práce prováděla firma Eurovia CS, která vyhrála výběrové řízení na tuto stavbu. Práce započaly rozšířením a srovnáním stávajícího povrchu cesty. Poté byla položena po celé délce geotextilie, na kterou byl rozhrnut a zaválen podkladový materiál. Poslední vrstvou byl balený asfalt. V místě největšího svahu jsou zabetonovány železné svodnice. V dolním úseku byly podél cesty vyhloubeny struhy, které jsou zpevněny betonovým dnem a boky. Podél celé cesty jsou vysázeny listnaté stromy. Terénní úpravy okolo celé stavby budou, pro nepřízeň počasí a po domluvě s firmou, dodělány na jaře letošního roku.

D. Nejedlý

Stavba stání na kontejnery.

Z důvodu přibývání kontejnerů na tříděný odpad a malého prostoru u Jednoty bylo rozhodnuto zastupitelstvem obce postavit nové stání na již zmíněné kontejnery. Příhodné místo pro tuto stavbu se naskytlo nedaleko místního obchodu, a to u tzv. „Mlékárny“. Po schválení návrhu vznikla ještě možnost zažádat o dotaci z Fondu Vysočiny, kde Kraj Vysočina vyhlásil grantový program – „Odpady 2016“. Po splnění všech náležitostí nám byla dotace schválena, a to v plné výši 50.000,- Kč. Stavba probíhala vyhloubením základů pro opěrnou zeď, která je zhotovena z plotových štípaných bloků, před kterou je vydlážděna plocha ze zámkové dlažby ohraničená přejezdovými obrubníky. Stavbu provedla stavební firma Aleše Dočekala a celkové náklady byly 166.929,- Kč.

D. Nejedlý

Stavba chodníku do kulturního domu.

V rámci obnovy kulturního domu byl opraven hlavní příchod do budovy. Plocha byla vydlážděna zámkovou dlažbou, ukončena obrubníky. Stavbu provedla firma Aleše Dočekala během stavby stání na kontejnery. Zahájena byla 17.11. a ukončena 23.11.2016.

J. Dočekal

Oslavenci.

*Václav
Smejkal
87 let*

*Františka
Rosecká
94 let*

Události před 50 roky.

1966 - Od 1. ledna bylo uznáno JZD Poděšín, s hospodařením vyšší formou. To spočívalo v tom, že odměny za práci se vyplácely celé, odpočítalo se 10% na naturálie a na konci roku se dělalo vyúčtování. Velká změna byla v sociálním zabezpečení. Ze státních prostředků se vyplácely přídavky na děti, nemocenské dávky a dávky v mateřství. Důchody se už vypočítávaly podle výdělků a byly mnohem vyšší, než pásmové dle zvoleného pásma. Na částečnou úhradu těchto sociálních požitků odvádělo JZD 11,2% z vyplácených odměn, jako svůj náklad a členům se již nic nesráželo.

28. března zemřela Marie Enderlová č.49, narozena 2.6.1884, která vykonávala řádovou sestru.

Také byla postavena montovaná kolna u dolního kravína za 66.000,-Kčs a zahájena stavba sušky na obilí za 122.000,-Kčs. Tato stavba byla dokončena v roce 1967. Zařízení sušky bylo zlikvidováno v lednu 1984. Byl přestavěn vepřín ze stodoly na č.36 a stavba byla dokončena v roce 1967 za 112.000,-Kčs.

Začaly se budovat na Sirákovském katastru 4 studně pro vodovod do družstva 1. etapa a do obce 2. etapa.

30. ledna 1966 proběhla volba výboru Mysliveckého sdružení: Předseda – Miroslav Koukal, místopředseda – Jan Jaroš ml., hospodář – Antonín Zich, pokladník – Jaroslav Jakubec, jednatel – Stanislav Chvátal, revizoři: František Chvátal a František Koumar. Stav zvěře: spárkaté 55 ks, zajíci 280 ks, bažanti 20 ks. Plán odstřelu: spárkaté 12 ks, zajíců 100 ks, bažantů 45 ks.

Od poloviny roku byla každá druhá sobota volná.

31. července 1966 se učitel František Krejčí odstěhoval do Mostiště, kde si postavil dům a tím mu končil mandát v zastupitelstvu obce.

Školní rok byl zahájen 1. září 1966. Dosavadní ředitel František Krejčí odešel 1. srpna do vlastního rodinného domku do Mostiště. Bude dále působit na dvojtřídní škole ve Lhotkách. Do funkce ředitele školy v Poděšíně byl 24. srpna 1966 ustanoven František Musil z Bohdalova narozen 7. srpna 1939, zemřel 5. října 2001, učil zde do 31. srpna 1970 dříve pracovník Okresního domu pionýrů ve Žďáře nad Sázavou. Do zaměstnání denně dojížděl.

Školní rok byl zahájen 1. Září 1966 a ukončen 30. června 1967. Do školy nastoupilo 20 dětí, z toho 10 chlapců a 10 děvčat.

Rodinný dům začal stavět Stanislav Enderle nar. 19.10.1930 na č.49. Letos započal s hloubením a odvozem hlíny a postavil základ a spodní část této stavby. V dalším roce bylo dostavěno druhé patro nad přízemím. Nový dům dostal číslo 69.

V letošním roce byla elektrifikována celá trať Havlíčkův Brod – Žďár nad Sázavou – Křižanov – Tišnov – Brno. První elektrická lokomotiva po ní projela 7. listopadu 1966.

Poté 9. listopadu 1966 byla první schůze sdružení rodičů a přátel školy. Školním důvěrníkem byl zvolen Jan Sláma č.29 a Josef Jágr č.2.

13. listopadu za přítomnosti jenom 11 členů hasičů proběhla VČS a volby sboru. Zástupce OV ČSPO, pan Bělík z Nového Veselí, kritizoval slabou činnost našeho sboru. Volby výboru dopadly následovně. Předseda Stanislav Chvátal č.33, velitel Jaroslav Hanus č.46, zástupce velitele František Rosecký č.19, strojník Václav Doležal č.15, organizační referent Josef Homola č.20, jednatel Josef Jágr č.2, pokladník Jan Sláma č.29, náhradníci výboru: Josef Doležal, Bohumil Šimek a Josef Flesar.

25. prosince uspořádali v Poděšíně myslivecký ples se ziskem 3.000,-Kčs.

Z. Jaroš

Sport.

Výsledky stolního tenisu 1 polovina:

OP 3. třídy: TJ Poděšín „A“ – TJ Škrdlovice „A“ 6:12; – TJ Sázava „A“ 10:8; – TJ Sokol Nížkov „C“ 11:7; – TJ Netín „B“ 10:8; – TJ Sokol Nové Veselí „A“ 4:14; – TJ Řečice „A“ 7:11; – TJ Jiskra Vojnův Městec „A“ 4:14; – TJ Nové Město na Moravě „B“ 5:13; – TJ Sokol Malá Losenice „A“ 7:11;

Úspěšnost hráčů: Neubauer Aleš 6/6 – 50%; Kourková Jana 3/3 – 50%; Mráček Lubomír 14/18 – 43,7%; Štikar Jaroslav 14/22 – 38,9%; Jaroš Radim 8/16 – 33,3%; Musil David 5/11 – 31,3%; Maša Petr 2/6 – 25%; Vejvodová Marie 0/2 – 0%.

OP 5. třídy: Poděšín „B“ – TJ Sokol Nové Veselí „C“ 16:2; – Sokol Vlkov „A“ 8:10; – SK Dolní Heřmanice „B“ 14:4; – TJ Sokol Sněžné „A“ 14:4; – SK Sokol Lhotky „C“ 6:12; – SK Světnov „B“ 6:12; – SK Dolní Heřmanice „A“ 1:17; – Orel Bystřice nad Perštejnem „B“ 2:16; – TJ Sokol Jámy „B“ 17:1;

Úspěšnost hráčů: Kourková Jana 8/0 – 100%; Maša Petr 25/7 – 78,1%; Neubauer Aleš 22/14 – 61,1%; Landová Jitka 11/10 – 52,4%; Slabá Stanislava 10/21 – 32,3%; Vejvodová Marie 0/4 – 0%; Jaroš Zdeněk 0/12 – 0%.

Foto: Utkání 5. třídy
Orel Bystřice n.P. „B“
– Poděšín „B“. z leva:

Smolík Miloslav,
Maša Petr,
Jaroš Zdeněk,
Bednář Miroslav,
Neubauer Aleš,
Jakubec Břetislav,
Slabá Stanislava,
Dvořák Zdeněk a
Urbánek Filip.

OP 3. třídy, muži:

1.	TJ Jiskra Vojnův Městec	9	0	0	112:50	27
2.	TJ Nové Město na Moravě	8	0	1	109:53	25
3.	TJ Sokol Nové Veselí	7	0	2	107:55	23
4.	TJ Řečice	6	0	3	86:76	21
5.	TJ Sokol Malá Losenice	4	0	5	74:88	17
6.	TJ Škrdlovice	3	0	6	80:82	15
7.	TJ Sokol Nížkov C	3	0	6	72:90	15
8.	TJ Poděšín	3	0	6	64:98	15
9.	TJ Netín B	1	1	7	58:104	12
10.	SK Sázava	0	1	8	48:114	10

OP 5. třídy, muži:

1.	Orel Bystřice n.P. B	8	0	1	128:34	25
2.	SK Dolní Heřmanice	8	0	1	126:36	25
3.	SK Sokol Lhotky C	6	0	3	89:73	21
4.	Sokol Vlkov	5	1	3	82:80	20
5.	SK Světnov B	5	1	3	83:79	20
6.	TJ Poděšín B	4	0	5	84:78	17
7.	SK Dolní Heřmanice B	2	1	6	63:99	14
8.	TJ Sokol Nové Veselí C	2	0	7	52:110	13
9.	TJ Sokol Sněžné	2	0	7	54:108	13
10.	TJ Sokol Jámy B	1	1	7	49:113	12

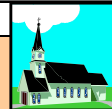
Silvestrovský turnaj.

Na Silvestra proběhl v Poděšíně tradiční turnaj ve stolním tenise. Dvouchry vyhrál Miroslav Vlček, 2. Jaroslav Sobotka oba Nížkov, 3. Adolf Šejstal – Polná, 4. Bohuslav Filip – Nížov, 5. Radek Linhart – Sázava, 6. Jiří Babínek – Polná, 7. Michal Beránek, 8. Zdeněk Brabec oba Nížkov, 9. Šimon Šejstal, 10. Martin Kučera oba Polná, 11. David Musil – Poděšín, 12. Vít Linhart – Sázava, 13. Petr Maša, 14. Aleš Neubauer oba Poděšín, 15. Vlastimil Ločárek – Sázava, 18. Michal Sobotka – Polnička, atd.

Čtyřhra: 1. Sobotka – Filip, 2. Šejstal A. – Babínek, 3. Brabec – Linhart, 4. Musil – Beránek, 5. Vlček – Limon, 6. Maša – Sobotka, 7. Kučera – Šejstal Š. 8. Linhart – Ločárek V., atd.

Z. Jaroš

Svatý Mikuláš.

Svatý Mikuláš z Myry byl biskup v Myře v Lykii. Už za svého života byl velmi oblíbený mezi lidmi, proslul štědrostí k potřebným, jako obránce víry před pohanstvím a zachránce nespravedlivě obviněných. Pro množství zázraků, které se udály na jeho přímluvu, je také někdy zván Mikuláš Divotvůrce. Jde o jednoho z nejuctívanějších svatých v celém křesťanství, ve východních církvích je druhým nejuctívanějším svatým vůbec (po Panně Marii).

V západní liturgické tradici jeho svátek připadá na 6. prosinec a oslava tohoto svátku je spojena s rozdáváním dárek dětem (obvykle v předvečer 5. prosince). Byl inspirací pro vytvoření mýtické postavy Santa Clause, dodáním dalších atributů.

Svatý Mikuláš je uctíván jako patron námořníků, obchodníků, lukostřelců, dětí, lékárníků, právníků, studentů a vězňů. Je též patronem států (Rusko, Lotrinsko) a měst (Amsterdam, Bari, Barranquilla atd.).

Život.

Mikuláš se narodil ve městě Patara v římské provincii Asii do křesťanské řecké rodiny. Běžně se počítá, že se tak stalo mezi lety 280/286, ale udávají se i dřívější termíny, z nichž nejzazší mluví o roku 250. Z toho, že se stal patronem rybářů a námořníků, bývalo odvozováno, že by mohl být původně povoláním rybář či námořník, pravděpodobnější ale je, že se jeho rodina zabývala obchodem s rybami. Byl velmi zbožný a po smrti otce měl dědictví rozdat chudým. Někteří z toho odvozují, že v té době byl už váženým knězem či biskupem. Obecně se předpokládá, že se stal biskupem (či nejvýznamnějším knězem) v Myře (nyní Demre v Turecku) kolem roku 300 a to ve velmi mladém věku.

Během Galeriova a Maximinova pronásledování křesťanů byl patrně vězněn. Během rozkvětu křesťanských komunit za Licinia již byl zcela jistě biskupem Myry, a to patrně velmi oblíbeným a rozsáhle činným v oblasti dobročinnosti. Byl též velmi zapáleným obhájcem víry a bojovníkem proti ariánství a pohanství. Je mu připisováno zničení několika pohanských chrámů.

Zároveň se též patrně zasazoval o spravedlivý přístup k cizincům a dohlížel na spravedlivý chod soudů. Nejspíše moudře, neboť se stal známým též jako ochránce nespravedlivě obviněných.

Zúčastnil se Prvního nikajského koncilu, kde se tvrdě postavil proti přívržencům ariánství.

Mikuláš z Myry zemřel patrně 6. prosince (podle některých historiků jde možná o fabulaci mající podložit

umístění jeho svátku na tento den, aby nahradil pohanský svátek zrození Diany, římské bohyně lovu) v rozmezí let 345–352. Pohřben byl původně v Myře, avšak v 11. století, když se Byzantská říše potácela pod útoky četných nájezdníků, stala se Malá Asie součástí islámského světa. Pád Mikulášova hrobu do rukou muslimů vyburcoval italské námořníky, kteří v roce 1087 Myru přepadli a ostatky odvezli do Bari (prázdný sarkofág stojí v Demre dodnes). Kryptu s Mikulášovými ostatky posvětil roku 1089 papež Urban II.

Úcta a tradice

Jako všichni světcí z jeho doby nebyl sv. Mikuláš z Myry nikdy oficiálně prohlášen svatým, jeho uctívání se prostě stalo součástí víry širokých vrstev a zvolna se šířila. K její největší expanzi dochází od 8. století v Rusku, jehož je patronem. Postupně se jeho kult šířil i do dalších slovanských zemí a od 10. století do Evropy, zvláště Německa, Francie a Anglie. Za svatého ho uznávají všechny křesťanské církve, které úctu ke svatým praktikují, u pravoslavných jde o nejuctívanějšího světce (pomineme-li Pannu Marii). Velmi oblíben je též v Nizozemí, Německu a USA.

V celé Evropě nacházíme často cykly se scénami z Mikulášova života – např. v německé Kostnici z 15. století nebo v kostele Panny Marie v Gdaňsku. Po světě jsou rozesety desetitisíce kostelů zasvěcených svatému Mikuláši, mimo jiné např. Basilica di San Nicola v Bari, kde jsou uchovávány jeho ostatky, ze kterých už po několik staletí vytéká tekutina-myro. V Česku je to například katedrála svatého Mikuláše v Českých Budějovicích, v Praze stojí kostel na Staroměstském náměstí, na Malé Straně a barokní ve Vršovcích. V Brně stál Kostel svatého Mikuláše na náměstí Svobody.

Zpodobnění a atributy

Mikuláš je zobrazován jako starší biskup s vousem; na Východě je zobrazován holohlavý. Jako nejčastější atribut mívá Mikuláš u sebe tři zlaté koule na knize. Tento atribut je spojen s legendou o šlechtici a jeho třech dcerách. Mikuláš bývá oblečen v červeném plášti, na hlavě mívá biskupskou mitru a v ruce biskupskou berlu.

Sváteční tradice

Tradice spojené s Mikulášovou osobou jsou velmi pestré a krajově i národnostně se liší. Součástí většiny z nich je rozdávání dárek dětem. V USA se tato tradice postupně přetvořila ve fenomén Santa Clause, který ovšem dnes již roznáší dárky o Vánocích. Odtud se v této pozměněné podobě šíří do okolního světa. Santa Claus však nemá atributy a oděv českého Mikuláše, ale je oblečen do červeno-bílého oděvu, červeno-bílé čepice a vysokých holínek.

Česko a Slovensko

V Česku a na Slovensku je v dnešní době při tzv. mikulášské nadílce Mikuláš představován v biskupském oděvu s dlouhým bílým vousem a je doprovázen anděly a čerty. Tato skupinka obchází domácnosti s dětmi 5. prosince v předvečer svátku sv. Mikuláše. Andělé s Mikulášem roznášejí dárky, čerti se starají o symbolické trestání a strašení zlobivých dětí. Ne vždy však byl Mikuláš doprovázen andělem a čertem. Jindy s ním chodil třeba obecní policajt. Anděl je ze všech společníků nejmodernější verzí. Celkově je Mikuláš jakousi přípravou na Vánoce, kdy se nerozdávají příliš hodnotné a trvalé dary, ale spíše jen nějaké pamlsky nebo malé dárky pro štěstí, avšak v době, ze které tento zvyk pochází, tedy v době, kdy byly podobné laskominy a některé druhy ovoce méně dostupné, toto bylo oceňováno více než dnes. Ve všech dobách v této tradici však šlo především více o zážitek než o dary.

Zdroj: www.wikipedia.org

Upravitel: J. Dočekal

Jak je v Iránu.

Irán. Irán je státním zřízením islámská republika. To znamená, že představitelé islámské církve jsou nadřazení státním orgánům. Vše se řídí islámskými pravidly.

Historie. Známa historie Iránu je oproti naší mnohem starší a sahá do 3. tisíciletí před naším letopočtem. Od Elamské říše, Médské říše, Achajmenovské říše až k Perské nadvládě. Po ní následovaly další a další říše. Okolo roku 650 byla země rychle islamizována pod náporom Arabů. Novodobá historie se odvíjí od reformátora Muhammada Rezy Pahlaviho až po islámskou revoluci vedenou vůdcem Chomejním v roce 1978. Od roku 1980 do 1988 trvala válka s Irákem.

Kalendář. Iránský kalendář se od našeho celkem liší. Je posunut asi o 3 měsíce, takže nyní tam mají teprve listopad. Ale podstatný je rok, ten je teprve 1395. Toto datum se běžně používá v běžném životě. Na účtenkách z obchodu, z banky nebo telefonního operátora.

Měna. Oficiální měna je Riál. Běžně se ale užívá Tumán, pro ten je nutné škrtnout jednu nulu. To je někdy matoucí, protože zrovna nevíte, v jaké měně vám cenu říkají. A to se prý někdy u Tumánu škrtaří nuly dvě. Kurz je přibližně 40 000 Riálů za 1 Euro. Také často říkají cenu v tisícovkách Tumánů, to pak už nevíte nic. Tak běžně platíte za drobnosti statisícovými nebo milionovými bankovkami.

Jídlo. Stravovali jsme se v hotelu a v zaměstnání. V práci byla každý den jako příloha rýže, pouze jeden den bylo něco jako čínské nudle. Hlavní jídlo bylo většinou maso, a to kuřecí, skopové, hovězí nebo ryba. Na hotelu bylo možno objednat velký výběr. Příloha pouze rýže nebo obdoba bramborových hranolků. Na pití pouze běžné nealkoholické nápoje. Jako ve všech muslimských zemích je alkohol přísně zakázán a nelze ho oficiálně nikde ani koupit.

Počasí. Jelikož je Irán velice hornatý, tak i když je zeměpisná šířka na úrovni severní Afriky, bylo zde na podzim i v zimě obdobně jako u nás. Ale mnohem méně srážek, většinou naprosto jasno. Ale sníh se nakonec také objevil a zažili jsme asi dvakrát i kalamitu.

Destinace. My jsme pobývali v oblasti Kurdistán na západě země na hranicích s Irákem. V hlavním městě Sanandaji. Na hranice s Irákem bylo pouhých 70 km. Do iráckého Mosulu, kde zrovna probíhaly boje s Islámským státem bylo asi 300 km. Naštěstí jsme během pobytu nezaznamenali žádný problém z této oblasti. V okolí města samé hory. V nadmořské výšce 1600 m.n.m. Do práce jsme jezdili přes hory až do výše 2200 m.n.m. Fabrika byla v náhorní plošině, rovina jako u Kolína, ale trochu výše položena. Časový posun byl 2,5 hodiny. Oproti horám u nás, například Tatry, které jsou porostlé lesy, vřesy a trávou, jsou zdejší hory naprosto holé, v nižších polohách porostlé pouze trávou. Mají tak pro nás zvláštní vzhled.

Zajímavosti. Taková docela zajímavost-vůbec tady nepoužívají toaletní papír. V každém záchodě je hadice s rozprachem (trochu jako sprcha). Mísa není, jen klasické šlapky. Jen nechápeme, jak to dělají, že si v práci nepošplíchají oblečení. Mají holt praxi od malička. Na hotelu bylo zařízení klasické evropské, tak jsme tento problém neměli.

Práce. Děláme tady dvě linky na výrobu materiálu pro výrobu pneumatik. Je to zcela nová fabrika na zelené louce. Jsou to linky dosti rozsáhlé, a tudíž náš pobyt zde dosti dlouhý. Co se týče bezpečnosti, neměli jsme během pobytu žádný problém. Ale bylo nám řečeno, ať se kromě práce nevzdalujeme z města, protože jen ve městě a okolí nám zaručují bezpečnost. Fabrika, pro kterou děláme má majitele Peršany z Teheránu. My jsme v Kurdistánu. Žije zde většina Kurdů, kteří nemají perskou vládu příliš v lásce, a tak by někoho mohlo napadnout škodit nám. My s nimi měli v práci pohodu. Jsou to sice také muslimové, ale žádné projevy, jako například modlitby na koberečku během dne, jsme nikde nezaznamenali. Mají ale

v práci na hale budku a v ní zřízenou modlitebnu. Tak bylo občas vidět, jak si na záchodě umývají nohy a pak jsou zde. Rádi se učili česky, ale jinak jsme se s nimi dorozumívali anglicky. Ženy nosily jen šátky, ale některé, zvláště mladší generace, až hodně vzadu, takže měly vidět skoro celou hlavu. Dokonce párkrát jsme viděli zcela bez šátku. Oblíbenou barvu měly hlavně černou, tak ulice plná černé barvy nepůsobila příliš vesele.

Internet. Na internetu na hotelu nešlo pustit vše, jak jsme zvyklí u nás. Rychlost připojení, či časté výpadky komplikovalo užívání. Mnoho stránek bylo centrálně blokováno. Tak třeba nešlo pustit Facebook nebo Youtube a jiné programy.

J. Dočekal

Na tržnici

Na ulici

Výhled na město Sanandj

Výhled na okolní hory

Mešita

Výhled na město

Park

Ulice

Domy v Poděšíně a jejich obyvatelé.

Rok	Jméno - č.p. 25
1788	Pospíchalová vdova
1839	Košhak Jan
1869	Šimek Jakub - 1807
1880	Šimek Josef - 1841 - Poděšín
1890	Šimek Josef - 1841 - Poděšín
1914	Šimek Jan otec, Šimek Jan syn
1930	Šimek Jan - Ši. pod školou
1997	Šimek Jiří - Byt
2016	Šimek Jiří - Byt

Rok	Jméno - č.p. 26
1716	Musil Michal
1733	Grygar Matěj
1759	Michael Matouš
1788	Krigar Matouš, chalupa
1869	Šorf František - 1813
1880	Chalupník Jan-1849-Špinov
1890	Chalupník Jan - Špinov
1930	Šorf Josef
1997	Šorfová Františka - Byt
2014	Šorfová Věra - Chalupa
2016	Šorfová Věra - Chalupa

Rok	Jméno - č.p. 27
1750	Doležal Bernard vystavěl chalupu
1753	Zelenej Mikuláš vyhandloval
1776	Grigar Šimon
1788	Krigar Šimon, chalupa
1869	Sochor Jan - Figelhamer + Činčera Jan - + Činčerová Anežka - 1844 - Poděšín
1880	Sochor Jan - Fliag Hamry
1890	Sochor Jan - Hamry
1914	Sochor Josef, František
1930	Sochor Josef
1997	Šmiraus Adolf - Byt
2015	Šmiraus Adolf - Byt
2016	Šmirausová Anežka - Neobydlen

Rok	Jméno - č.p. 28
1788	Pibel Josef, chalupa
1869	Doležal František - Janovice

1880	Rosecký Josef 1840
1890	Sláma Václav -1865
1914	Sláma Adolf, Sláma Martin
1930	Sláma Adolf - U Bučků
1997	Pěchotová Marie - Chalupa
2007	Pěchotová Marie - Chalupa
2014	Dostálová Nela - Chalupa
2016	Dostálová Nela - Chalupa

Rok	Jméno - č.p. 29
1635	Krysten Mathaus
1636	Krystan Matouš
1653	Krysta Mikuláš, role 50
1654	Krista Mikuláš
1658	Krista Mikulass
1675	Christa Mikuláš
1676	Christa Nicolaus, Martin
1719	Močhuba Martin, Vít
1720	Močhuba Martin, evanjelik, bylo Močhuby Nicolase
1733	Močhuba Jiřík
1749	Močhuba Řehoř
1763	Christa, desátek
1779	Jaroš Florián, Matuš Tomáš
1783	Chalupník Vít
1788	Chalupník Vít, dům
1838	Steyskal Jafazl
1839	Stejskal Josef
1869	Sláma Tomáš - M.Věžnička
1880	Sláma Tomáš - M.Věžnička
1890	Sláma Tomáš - M.Věžnička
1914	Sláma Václav, Sláma Jan
1930	Sláma Václav - U Kristů
1997	Sláma Miroslav - Byt
2016	Sláma Miroslav - Byt

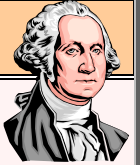
Rok	Jméno - č.p. 30
1635	Krupauer Bartha, Němec
1636	Krupauer Bartoň
1653	Ruppawr Bartoň, role 20
1654	Krupauer Bartoň
1658	Rupauer Barta, Rauchbauer, Němec
1675	Sobotka Vavřinec
1676	Sobotka Laurentis, bylo Rupauera Barty

1699	Sobotka Tomáš
1719	Sobotka Tomáš
1720	Sobotka Thomas, sedlak, katolik, bylo Sobotki Lorenza
1721	Sobotka Matěj
1758	Dobrovolný Ondřej
1763	Sobotka
1788	Dobrovolný Ondřej, dům
1838	Dobrovolný Franz
1839	Dobrovolný Franz
1869	Dobrovolný Frant. - 1834 - Poděšín + Večeřa Jan - 1828 - Chlum
1880	Dobrovolný František - 1834
1890	Dobrovolný František - 1834
1914	Dobrovolný Josef
1930	Dobrovolný Josef U Sobotku
1997	Dobrovolný František-Neob
2016	Dobrovolný František - Neob

Rok	Jméno - č.p. 31
1754	Zelený Ondřej vystavěl
1762	Zelený Antonín
1763	Zelený, desátek 4/4
1770	Gabriel Jiřík
1788	Gabriel Jiřík, chalupa
1869	Novotný Jan - 1822 - Pořežín + Pospíchal Matěj - 1846 - Poděšín
1880	Novotný Jan-1823-Přibyslav
1890	Novotný Jan -1820 - Pořežín
1914	Sedlák Jan otec, Sedlák Jan syn, Sedlák Rudolf syn
1930	Sedlák Antonín
1997	Ševečková Vlasta - Chalupa
2000	Ševeček Svatoslav - Chalupa
2006	Dobrovolný František - Neobydlen
2016	Dobrovolný František - Neobydlen

J. Dočekal

Historie.

Nejstarší historie Poděšína a okolí. (46. část)

1693.

Donesly se zvěsti, že v některých místech v zemi české i moravské rebelie byly proti robotám. Všem robotýřům je velice zle, když nemají žádné právo. Desátky a daně pořád platit musí. Farář katolický a jeho přísluhovači pořád sledují, kdo ještě vlažný katolík je. Už málo je Bratrů českých, kteří svou víru drží. Nejvíce jich je v Poděšíně a Rudolci, jinak pomalu ze strachu mlčí a zvyká si na cizí kabát.

Občas se schází (evangelíci) u lesa zvaného Špitál na panství rudoleckém, kde hranice jsou české a moravské a panství zde se dělí. To organizuje řezník z Polné, jehož jméno psátí nemohu. Tam motlitby a písně bratrské zpíváme a každý nějaké žalmy z Bibli naší předčítá. Jest nás pořád méně. Neboť každý strach o hrdlo své má. Tam všude i u nás na hranicích panství i hranic zemských šibenice stojí. Zrádci všude jsou.

Dne 16-ho julis (července) léta 1693, když jsme v neděli odpoledne tam byly, náhle z lesa špitálského více jak 20 žoldnéřů s ručnicemi se vyrojilo a mnichů několik. To pak řež velká nastala a několik se z nás jim stavělo silně. Ostatní se snažili zachránit úprkem rychlým. My pak běželi jsme podél lesa toho k Poděšínu a jiní k Rudolci, Janovicům, Stáji i jinde. Když všechno uklidnilo se, tak jsme se dověděli, že zabiti na místě byli 2 chlapi ze Stáje, 1 z Chroustova, 2 dívenky velké z Rudolce. On ten les bukový hustý jest a my to dobře známe. Také o život přišel ten kazatel, řezník náš Bratrský z Polné Jakub Holý. On silně posekaný byl a na šibenici zavěšený hned na místě tom. Pak veliké výslechy po vsích všech se konaly, ale nikdo nezradil nic. Veliké štěstí bylo pro naši duši. Škoda toho řezníka, kazatele dobrého, který let mnoho zpátky všem nám Bratrům českým dobro poskytoval pro duši i naději naši, amen. Ta mrtvola jeho zohavená visí a hlídána jest dnů 17, ve dne v noci, až hlava se mu utrhla a on na zem i padnul. Pak tělo jeho zahrabáno na místě stejné, jest. Ty žoldnéři, co tajně jeho tělo hlídali, doufali, že někdo dojde z nás a tělo jeho odnese. To oni už dávno tak vypozerované mají. Ale my všichni hloupí nejsme o nic víc, jak panstvo katolické.

V kostele v Nížkově, Bohdalově, Veselí a Polné velké kázání faráři mají o škodlivosti kacířů českých, kteří církvi svaté a jediné spravedlivé velice tak škodí. To se opakovalo několik týdnů. V Nížkově oni z kazatelny síru a oheň by na všechny poslali, kdo ještě podle slov jejich vlažný jest.

25. července po poledni se nebe zataáhlo mraky a přihnala se bouře. V malém okamžiku byla strašná tma, že nebylo vidět na krok. To jako kdyby měl přijít konec světa. Jeden hrom za druhým, silný déšť a kusy ledu, jako vejce od slepic i větší padají. Za chvíli toho leží na 1 střevíc. Dlouho to trvalo a až to skončilo, běžel každý ven a byl všude slyšet nesmírný nářek. Chalupy střechy nemají, rybníky ve vsi jsou prázdné. Kdo měl venku malá zvířata jako slepice, husy, kačeny ty voda pryč odnesla nebo v bahně leží. Tak zahynulo i několik koz, také některé svině malé utopené jsou. Každý, hledá, co by mohl zachránit, ale pomoci žádné není. Bylo to v den jména Jakub. Tak lidé povídají, že ten řezník, co byl pověšený se také jmenoval Jakub. To že trest boží jest spravedlivý, že on církvi katolickou byl zabitý. Každý hned má veliký strach, aby také on neskončil trestem božím, když se na víru katolickou s vypočítavostí dal. V Sirákově je zase polámaný větrný mlýn, co za vsí na kopci je. Má polámané lopatky. Na polích je jenom bahno a nesmírná spoušť. Nejhorší to bylo v Poděšíně, Sirákově a Nížkově. Trochu míň ve Veselí a Matějově.

Václav Flesar

Antonín Chvátal v Americe, 8. část.

Abych potvrdil i tu zkušenost, kterou asi každý z vás milí čtenáři už také častokrát v životě udělal, že totiž člověk nikdy neví, s kým se opět v životě sejde, musím připomenout i tuto příhodu:

Asi před dvěma lety jsem byl v Lonsdale v jednom hostinci a sešel jsem se tam s jedním dědouškem u sklenice piva. Vypravoval mi, jak to dříve v Lonsdale chodívalo a jak se vše rychle změnilo za posledních 20 či 30 let. Potom jsem mu vypravoval zase já, že jsem z Čech, že jsem rodákem ze starého kraje, že jsem přijel se strýcem do Berouna v Minnesotě a že jsem pak sloužil v Berouně asi rok u Chalupských. On se na mne podíval a povídá: „Ale Bože, jestli pak víte, že paní Chalupská je moje rodná sestra? Několikrát jsem tam u nich v Berouně byl, zrovna v době, o které mluvíte, a tak jsem vás tam jistě tehdy za mlada uhlídal“.

Tak vidíte, jak se ten svět točí a jak je malý. Nakonec se lidé sejdou a ani o tom nevědí, že se za mlada znali. Jméno toho dědouška bylo Bárta a paní Chalupská byla skutečně za svobodna Bártová. Říkal mi tehdy ten pan Bárta, že je mu devadesát let. Od té doby jsem jej neviděl, ačkoliv do Lonsdale v létě rád a dosti často jezdím. Je to dosud opravdu česká osada. Vše je tam české, ve všech obchodech se česky domluvíte a mají tam hodného pana faráře dp. Karla J. Jiříka.

Vraťme se však na okamžik do našeho Berouna, do doby, kdy se tam přistěhoval pan Šebesta, který později koupil od Chalupských obchod. Nějaký měsíc po jeho příchodu do Berouna přijela tam i nová česká rodina pana Brože. Jejich syn Josef byl mého stáří a mám za to, že dosud farmaří někde v okolí Pine City. Naše setkání a seznámení se v Berouně mělo vliv na další léta mého života. Usnesli jsme se totiž spolu na tom, že se podíváme trochu po Americe, abychom viděli, jak to vypadá jinde a jak lidé žijí v jiných státech. Rozhodli jsme se tedy, že spolu pojedeme do Severní Dakoty na žně. Josef chtěl něco vydělat, aby mohl pomoci rodičům, a já jsem potřeboval nějaký oblek a nové boty, protože jsem neměl pomalu již co dát na sebe. Bylo to ve čtvrtém roce mého pobytu v Americe, a měl jsem tehdy, již odslouženy dva roky u strýce a rok u Chalupských. S Pepíkem Brožů jsem tedy vyrazil z Berouna za novou americkou zkušeností někdy začátkem léta 1899, těsně přede žněmi.

S Pepíkem Brožů jsem se tedy dohodl, že vyrazíme do světa „na vandr“. Trochu peněz jsme měli na vlak, ale jeli jsme úplně naslepo. Pamatuji si ještě, že jsme přesedali ve stanici Breckenridge, že jsme potom jeli přes Wahpeton, ale už se nepamatuji, kde jsme z vlaku vystoupili. Jen to vím určitě, že první farmář, který nás vzal do práce, byl Němec, že měl velkou farmu, a proto že nás mohl upotřebit. Žně byly v plném proudu, farmář jezdil sám se 4 koňmi a vazákem a my s Pepíkem jsme stavěli do kupek. Na farmě měli též svou mlátičku a tak bylo brzy i vymláčeno a my jeli o číslo dál. První vydělané centy nás hřály a dodávaly nám chuť k dalšímu vandru.

Zastavili jsme se v městečku Caselton a tam nás najal jeden člověk, který měl mlátičku a jezdil od jednoho farmáře k druhému. Mlátil taky přímo z koziček a měl zadanou práci až do zámru. Moje práce byla házení snopků na žebřinový vůz. Ten člověk s námi musel být spokojen, protože si nás nechal po celý ten podzim při sobě a my jsme s ním jezdili a mlátili až do prvních třesutých mrazů. Ani si už nevzpomínám, kolik nám dával na hodinu. Víím však, že jsem si koupil nový oblek i boty, že jsem měl na zpáteční cestu do Berouna a že mi ještě nějaké peníze zůstaly, které si pak ode mne ovšem strýc vypůjčil. Chalupskému jsem však nezapomněl dát svou splátku na pozemek, na těch 80 akrů, které jsem si od něho koupil, když jsem u něho začal pracovat.

Anton Chvátal, přepsal Z. Jaroš

Školní kronika – 24. část.

1878 - 79

Dnem prvního měsíce ledna 1879 přesazen správce školy pan Antonín Slanina na školu dvoutrídní v Polničce co podučitel. Na jeho místo dosazen opětně bývalý zatímní správce školy Tomáš Stražil, když se byl z Bosny a Hercegoviny navrátil, kterýž své povinnosti dne 1. ledna 1879 nastoupil, výnosem ze dne 7. května 1879 č.8704 veleslavné c.k. zemské školní rady.

V tomto roce rozšířena učebna školní v ten způsob, že bývalý byt učitelův na straně západní podél učebny se nalézavší a stěnou od ní oddělený v učebnu rozbouráním příčné stěny vpuštěn byl. Stalo se tak proto, že počet školních dětí, jichž nejvíce bývalo 50, v době této k sedmdesáti dostoupil.

Téhož roku přeložen byl velebný pán a katecheta zdejší Josef Barvír do Přibyslavi a na jeho místo pan katecheta Josef Buml co novo vysvěcený kněz rozený u Svaté Kateřiny (Kutná Hora)

1879 - 80

Změny v duchovenstvu 1880:

Důstojný pan farář Eduard Fuchs byl ku své žádosti zastoupen z Přibyslavi zpět dosazeným panem páterem Josefem Barvířem v hodnosti administrátora a pan katecheta Josef Buml přesazen prozatím z Nížkova do Přibyslavi.

Změna dosavadní budovy školní a přestavování.

Na straně severní byly tyto místnosti: chlív, komora, kuchyně a síň, na straně pak jižní učebna. Scházeli tudíž byty pro učitele, které se v severní polovici školy zrušili. Staré klenutí a všechny vnitřní stěny se hned z jara vybourali a na místě těchto místností provedly se dva pokojíčky, dále pohodlná kuchyně s pekárnou přiléhající ku stěně. K učebně položené schody na půdu a schody do sklepa byly též jinde zařízeny, a sice pevnější z venku aby síň nehyzdili a pozdější ze síně místo doposavadních ležatých dveří v kuchyni umístěných. Nové lavice zařízeny v počtu 13 a pódium upraveno. Podlaha opravena.

1880 - 81

18. prosince 1880 byla založena Ústřední matice školská v Praze na podporu a ochranu českého školství. Podmětem bylo zřízení obdobného německého spolku.

Dne 10. května 1881 konal se sňatek našeho nejjasnějšího králevice Rudolfa s princeznou Anglickou Stefanií. Za příčinou tohoto sňatku nebylo na všech školách obecných vyučováno a považován den ten co svátek všech národů rakouských. Den ten pak mnohými památkami v paměti všech utkví, neboť láska a oddanost k Nejjasnější Dynastii slavnostmi přerozmanitými na jevo dána byla. Ani naše malá obec nezůstala pozadu. Předvečer toho dne bylo všeobecné osvětlení a za průvodu hudby a prozpěvování hymny císařské procházel průvod veden ze školy celou obcí. V čele průvodu toho kráčelo ctěné představenstvo obce se správcem školy, školní mládež a dospělý lid. V den slavnosti sešla se školní mládež a místní školní rada v budově školní, zde význam tohoto dne správcem školy objasněn, Na to dvě památné lípy u kapličky zasazeny a pak odebral se průvod do chrámu páně Nížkovského, aby byl přítomen slavným službám Božím konaným správcem duchovním Důstojným panem administrátorem Josefem Barvířem. Po ukončených službách Božích hojně navštívených sešly se místní školní rady a obecní zastupitelstva k společné zábavě v hostinci u Františka Sigmunda v Nížkově, kdež až do večera toho dne veselým hovorem.

Vypsal Z. Jaroš

Počasí.

— Teplota ráno
— Teplota poledne
— Teplota večer

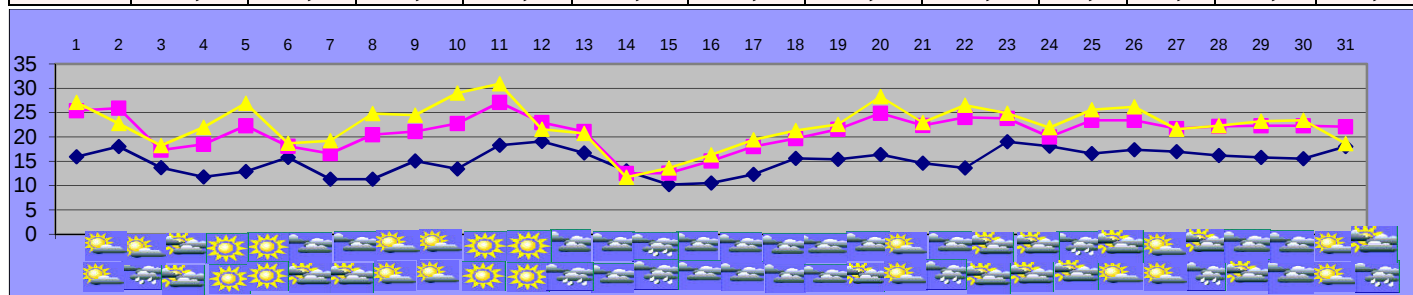
JASNO
POLOJASNO
OBLAČNO

ZATAŽENO
DĚŠT

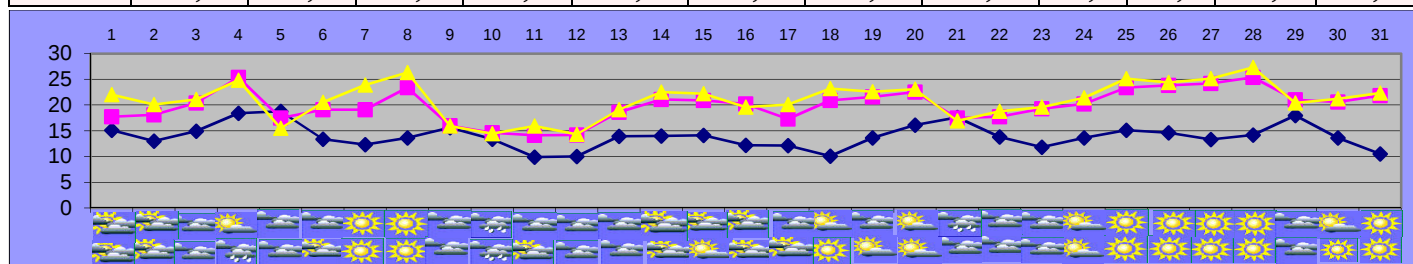
Červenec. Slunečno bylo 5 dní, propršelo 7 dní, vítr foukal 2 dny, 2x byla bouřka. Průměrná polední teplota byla 21,2°C. Dešťových srážek bylo 164 mm. Byl to teplotně nadprůměrný měsíc. Oproti loňskému roku byl tento měsíc srážkově nadprůměrný.

	7	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Ráno		15,5	17,2	13,1	19,4	12,9	14,6	12,8	14,8	14,5	15,1	15,8	15,1
Večer		22,2	27,5	22,1	12,0	19,9	23,8	19,8	21,9	24,2	22,8	25,0	22,5

Srpen. Slunečno bylo 9 dní, pršelo 3 dny, Průměrná polední teplota byla 19,9°C. Dešťových srážek bylo 27 mm. Proti loňskému roku bylo cca o 5°C chladněji.

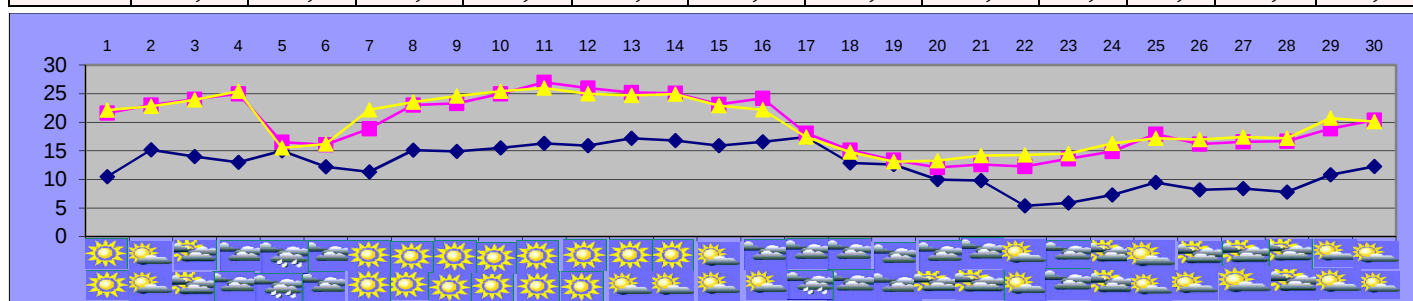
	8	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Ráno		13,0	12,7	12,0	11,1	12,7	12,7	13,5	13,4	13,6	12,7	16,6	13,9
Večer		19,8	18,2	21,4	19,5	21,2	20,1	22,1	22,7	21,9	18,2	25,5	20,9

Září. Slunce svítilo 13 dní, propršelo 2 dny, vítr foukal 3 dny, polední teplota byla 19,5°C. Dešťových srážek bylo jenom 23 mm. Z dlouhodobého hlediska to byl tepelně nadprůměrný měsíc.

Z. Jaroš

	9	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Ráno		11,2	11,8	6,1	6,3	9,9	7,8	10,8	9,7	8,9	10,7	10,4	12,5
Večer		17,1	18,5	11,7	11,3	16,7	14,1	17,3	15,3	13,2	15,5	15,3	19,8

♦ Zpravodaj 4/2016

♦ vydává obec Poděšín

♦ texty připravili:

Zdeněk Jaroš, Jaroslav Dočekal, Václav Flesar, Hana Řičanová, David Nejedlý, Jitka Landová

♦ fotografie:

Jaroslav Dočekal, Zdeněk Jaroš, Hana Řičanová

♦ grafická úprava:

Jaroslav Dočekal

♦ recenze: Marie Dobrovolná

♦ tisk a distribuce:

Zdeněk Jaroš

♦ náklad: 200 výtisků ♦ pro občany dodáván zdarma

♦ Internet: <http://www.podesin.cz> ♦ E-mail: podesin@podesin.cz

♦ Návštěvnost webových stránek 2016: Červenec – 1 547,

Srpen – 1 509,

Září – 1 225

